

Vet inte vad det var som nyligen drev mig att kolla upp ett visst telefonnummer via datorn. Personen hade ju inte gjort något gott intryck på mej då jag ringde förra gången. Den gången hade jag städat bland gamla papper och fått ögonen på en lista över skolkamrater i samband med ett skoljubileum för många år sedan. Fick ingivelsen att ringa eftersom personen bor i samma stad som jag.

Efter samtalet ångrade jag min impulshandling. Jag är nog en god lyssnare, men den här gången blev det bara för mycket. Det blev inget samtal, men en lång monolog. Tror den höll på bortåt två timmar. Jag kunde ha lagt på luren men så gör man ju inte. Dock ringde jag inte någon mer gång.

För omkring ett och ett halvt år sedan blev jag uppringd av samma person. Hennes ärende var att hon ville att jag skulle överföra en större summa pengar åt henne till USA där hon hade några bekanta som pengarna skulle skickas till. Det hela var mycket konstigt, jag begrep inte varför jag skulle blanda mej i hennes affärer. Så jag sa vänligt och bestämt nej. Sedan hörde jag inget mer.

Eftersom jag själv råkat ut för flera jobbiga saker senaste året undrade jag hur tillvaron var för min forna skolkompis och hur hon hade det. Hennes grandiosa levnadsbeskrivning och beskrivning av alla hennes färdigheter hade fått mej att tro att hon nog var kapabel att tackla det mesta som kan drabba oss människor.

Efter att ha kollat på alla ställen där en pri-

vatperson kan förekomma på nätet hittade jag till slut en lakonisk upplysning. Personen är befunnen avliden. För en vecka sedan. Inte ens ett dödsdatum. Det fick mej att fundera. Var hon så ensam att ingen ens hade märkt att hon dött? Hon hade inga barn och hade levt ogift. Hur länge hade hon varit död? Var hennes långa monolog 2020 ett försök till kontakt? Hur hade hon haft det egentligen?

Vi är som stoftkorn i universum vi människor. Vi cirklar runt i våra bestämda banor. Ibland touchar vi varandras levnadsbanor i hastiga möten. Vad som kommer ut av dessa möten beror på det intryck vi skapar genom vårt beteende. Det är ett tillfälligheternas spel vilka bestående kopplingar man förunnas. Ett missförstånd, ett förhastat ord, en oavsiktlig förolämpning, en förutfattad mening, bristande fantasi, okunskap, själviskhet, oförmåga till in-kännande, ja vad som helst kan få en befintlig kontaktråd att brista.

Vi är ju inte mer än människor säger vi när något gått på tok. Det är just det, Vi är bara människor! Det sociala samspelet är så viktigt och så svårt. Om det vore enkelt skulle inte världen se ut som den gör.

Inger Klintberg Danielsson
23-04-19